'నీడలో అందగాడు

ఇచ్ఛాపురపు జగన్నాథరావు,

రైల్వే స్టేషన్ చాలా గొడవగా ఉంది. అవతల ప్లాట్‌ఫామ్ మీద ఏదో రైలు వొచ్చి ఆగింది. దిగే జనమూ ఎక్కే జనమూ చేస్తూన్న గోలా ఇవతలి ప్లాట్ ఫామ్ మీద ఇంకా రానున్న రైలుకోసం ఎదురుచూసే వారూ వారిని సాగనంపడానికి వొచ్చిన వాళ్ళూ రానున్న బండిలో రాబోయే వారికోసం ఎదురుచూసేవారూ కాక పోర్టర్లూ అమ్మకాల వాళ్ళూ అందరూ కలిసి చేస్తూన్న గోలలో కలిసి ఆలోచనలు కూడా సాగనివ్వడం లేదు.

అసలు మనదేశం వాళ్ళే గోల మనుషులు. అందులో మన వాళ్ళు మరీను అనుకుంది సమీర. కాని సారథి గోల మనిషికాదు అన్న ఆలోచన ఆమెకి వెనువెంటనే వొచ్చింది.

అతను జ్ఞాపకం రావడంతోనే సమీర ప్లాట్‌ఫామ్ కలియజూసింది. అతను ఎక్కడా కనిపించలేదు. అందులో పొరపాటూ లేదు. ఇన్ని వొందల మందిలోనే కాదు. వేల మందిలోకూడా అతన్ని క్షణాలలో గుర్తించ వచ్చును. అలాంటి రూపమూ వ్యక్తిత్వమూ అతనిది.

పది వారాలకిందట ప్రమోషన్ వొచ్చి తాత్కాలికంగా తనని ఇక్కడ వేసినప్పుడు వసుంధర కంగ్రాట్యులేట్ చేస్తూ "కాని నీకు సారథి తెలుసా?" అంది గంభీరంగా.

"ఏ సారథి?" అంది తాను.

"నీక్కాబోయే బాస్. అక్కడి జనరల్ మేనేజరు"

"నాకు తెలీదు. ఏం?" అంది సమీర.

"నిన్ను అనవసరంగా బెదరగొట్టాలని కాదుగాని అతన్ని గురించి నువ్వు కొంత తెలుసుకోవడం ముఖ్యం" అంది వసుంధర. ఆమె ఎమ్.డీ.కి రెండోసెక్రటరీ. తమ పెద్ద కంపెనీలో జరుగుతున్న వ్యాపార వ్యవహార విశేషాలే కాదు ఆమెకి తెలిసినవి. మేనేజర్ల వరకూ అందరిని గురించీ ఆమెకి తెలుసు. అయితే ఎవరితోనూ ఆమె ఆ విషయాలని గురించీ ఆ వ్యక్తులని గురించీ మాట్లాడదు. తనకి చాలా దగ్గర అయిన సమీరతోనూ అంతే.

లంచ్‌లో ఏమీ ఇంకా మాట్లాడలేదు వసుంధర. ఆ సాయంత్రం ఆమె సమీర ఇంటికి వొచ్చింది. ఇంట్లో సమీరా ఆమె తల్లీ మాత్రమే ఉన్నారు. ఆమె తమ్ముడు అలవాటు ప్రకారం కాలేజీ నించి ఇంకా రాలేదు.

అయినా వీలైనంతగా తెలుగు ఖూనీకాకుండానే చెప్పాల్సింది చెప్పింది వసుంధర.

"అతను - సారథి - చాలా హేండ్సమ్‌గా ఉంటాడు!" అంది ఉపోద్ఘాతం అవుతూనే.

"నేను చాలామంది అందగాళ్ళని చూశాన్లే!" అంది సమీర. అది నిజమే. ఆ మాటలు ఆ రోజు జ్ఞాపకం వొచ్చాయి. తాను చూసిన ఆ యువకులంతా ఒకటె, సారథి ఒకడేని అతనిలో ఏదో ఆకర్షణ ఉంది...

"నువ్వు చూసిన వాళ్ళు వేరులే. అది అలా ఉంచి అతనికి శృంగారమూ రొమాన్సూ చాల ఇష్టం. ఇంతకు ముందు కనీసం ఇద్దరు సెక్రటరీల అతని దగ్గరపని చేసి అస్పష్ట పరిస్థితుల్లో ఉద్యో... పోగొట్టుకునో సరేనని మరో బ్రాంచికి వేయించుకుని వెళ్లిపోయారు..."

ఆ మాట విని ముందర కొంచెం నిరసపడింది సమీర.

"ఏం జరిగింది వాళ్ళకి!" అని అడిగింది.

"అదేం చెప్పలేము. ప్రియంవద అనే అమ్మాయి ఆ విషయంలో ఎవరితోనీ అదగొట్టి... అంది. ఆమీనా కూడా అంతే. ఎవరితోనీ చెప్పలేదు. ఇద్దరూ ఎంతో బతిమిలాడి ట్రాన్స్‌ఫర్లు వేయించుకున్నారు"

"మిగిలినవాళ్ళు?" అంది సమీర. వీళ్ళిద్దరూ కా... సారథి దగ్గర ఇంకా చాలా మంది పనిచే... చేస్తూనూ ఉండాలి.

"అతని గురించి ఇంకా కథలు విన్నాము. కా... నిజానిజాలు తెలియవు. బిజినెస్ విషయంలో సారథికి పోటీలేదు. ఏ మేనేజరూ అతనిలా ఫలితాలు చూపలేదు. మరి ఎమ్.డీ.కి భయప... ఊరుకున్నారో లేక పచ్చని దాచుకున్నారో తెలీదు. కాని నేను ఎంత అడిగినా ఎవరూ చెప్పలేదు..."

సమీర కొంచెం ఆలోచించి "ఇలాం... వ్యవహారాలలో రెండు పక్షాలు ఉండాలి కదా!" అంది.

వసుంధర నవ్వి "అనుభవజ్ఞురాలిలా చెప్పేవు!" అంది.

"దీనికి అనుభవం అక్కర్లేదు. లోకజ్ఞాన... ఉంటే చాలు" అంది సమీర.

"అవును. నీకా అనుభవం కలగకుండా ఉండా... అనే ఇదంతా చెప్తున్నాను... నీ సంగతి నా... తెలుసును. అక్కడ మీ పిన్నిగారు ఉన్నారుకన... నువ్వు మరీ ఒంటరిగా ఉండవు. కాని నా... జాగ్రత్తగా ఉండు" అంది వసుంధర.

"అంటే? ఎలాటి జాగ్రత్త?" అని అడిగిం... సమీర.

" నా నాలుగున్నర దశాబ్దాల అనుభవం... సారథిలాంటి మగవాళ్ళు కొంతమందిని చూశా... వాళ్ళ టెక్నిక్‌లని గురించి దీర్ఘోపన్యాస... చెయ్యగలను. కాని ఇంక నేను ఇంటికి వెళ్ళా... పిల్లలు ఎదురుచూస్తూ ఉంటారు." ... వెళ్ళడానికి లేచింది వసుంధర.

"థాంక్స్ వసూ! నాకు అర్థమైంది. థాంక్స్..." అంది సమీర.

"పది వారాలు అని హద్దులేదు - ఇక్క...

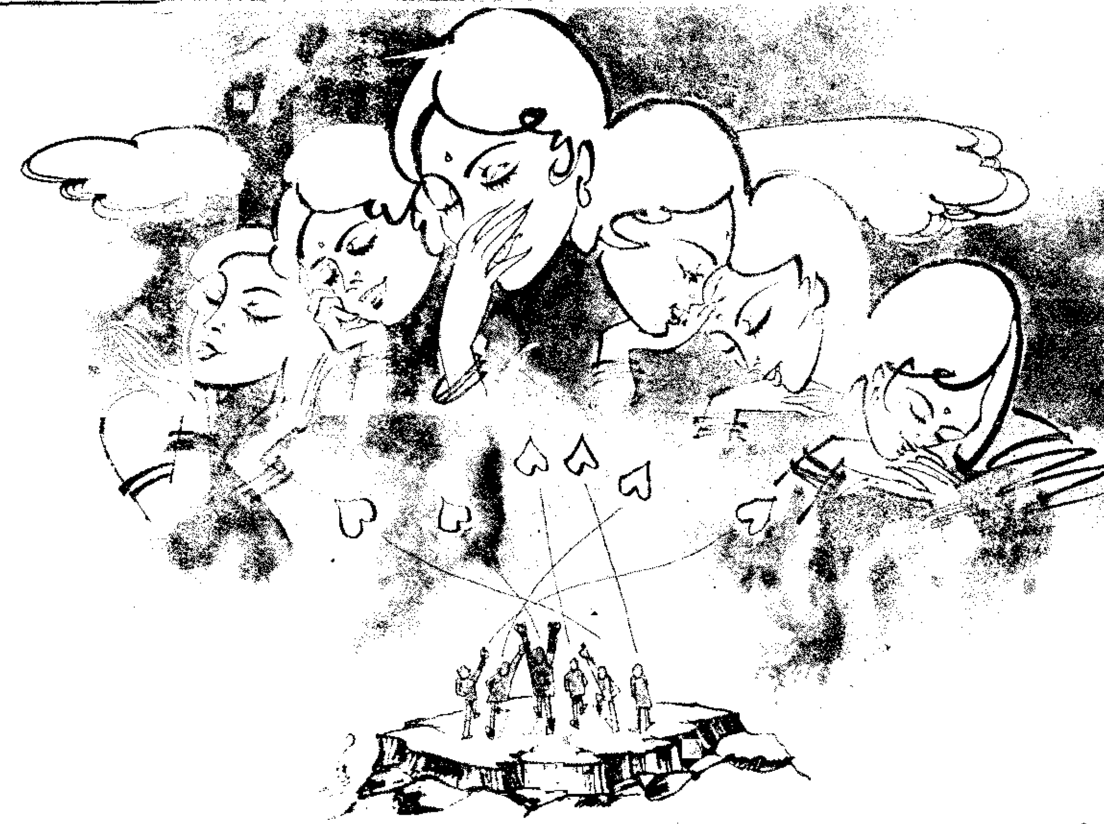

భాగీలు యే పోస్టులేదు - కాని ... హౌయిస్'' అని వివరీకరించింది ...

"అవును... కాని నాకిష్టాలే ... మెండ్సా ఉన్నారు'' అంది సమీర ఆమెని సాగనంపుతూ.

"కాక ఆరాధకులును!'' అంది వసుంధర.

అందమైన అమ్మాయిలికి ఆరాధకులు ఉంటూ వుంటారులే అని అనబోయి ఊరుకుంది సమీర. ఆ మాట అని ఉంటే వసుంధర తప్పకుండా నొచ్చుకుని ఉండేది.

ఆ మర్నాడు ఇక్కడికి వొచ్చేసి డ్యూటీలో చేరింది సమీర. లౌడ్‌స్పీకర్‌లో ఏవో ప్రకటన లాగ వినిపించి ప్రస్తుతానికి వొచ్చిన సమీర ఆ మాటలు వినడానికి ప్రయత్నించింది. మూడు భాషంలో చెప్పినా ఆ విషయమేమిటో ఆమెకి బోధపడలేదు. దగ్గరగా ఉన్న ఒక పోర్టరుని అడిగితే హైదరాబాద్ బండీ మరో అరవైనిమిషాలు లేటు అని చెప్పేడు.

నిలబడి నిలబడి ఆమెకి అలసటగా ఉంది. ఈ సొదతో మనస్సు కూడా అలిసిపోయింది. వెయిటింగ్ రూమ్ ఇందాకటికే పూర్తిగా నిండిపోయింది. ఎలాగో సర్దుకుని సూట్‌కేస్ మీదకి సర్దుకుని కూర్చుంది. మరోకసారి చుట్టూచూసింది. సారథి కనిపించలేదు. అతను నిజంగా వొస్తాడా? తాను వొస్తే రావొచ్చును అన్నాడు తాను వెదుతూన్న మాట చెప్పే ఫలానా రైలు అని కూడా చెప్పినప్పుడు. అతని మామూలు చిరునవ్వుతో "నేనూ సాయంత్రం స్టేషన్‌కి వొస్తే రావొచ్చును'' అన్నాడు. ఎంత అందంగా ఉంటుందో ఆ చిరునవ్వు అంత చిరాకూ కలిగిస్తుంది. నవ్వు తరిగి ఆ చిరునవ్వు అయిందో ఆ చిరునవ్వు పెరిగి నవ్వు అవబోతుందో అర్థం కాదు. తనకి తెలుసును. ఎన్నోసార్లు తెలుసును.

తాను మొట్టమొదటి రోజు జాయిన్ అవడానికి వెళ్ళి అతని రూములోకి వెళ్ళినప్పుడు చాలా నిర్ణయాలతో వెళ్ళింది. తాను ఏ రకమైన నాన్సెన్సునీ భరించని మనిషినని అతనికి వీలైనంత త్వరలోనే తెలియజెప్పాలనుకుంది.

తలుపుతట్టి ఎదురు చూడకుండానే సమీర అతని గదిలోకి వెళ్ళింది. సారథి ఏవో కాగితాలు పరీక్షగా చూస్తున్నాడు.

"గుడ్ మార్నింగ్ సర్!'' అంది తాను.

అతనికి వినిపించలేదు. యుగాలిలాగ రెండో మూడో నిమిషాలు గడిచాయి. అతన్ని చూస్తూ ఆమె నిలబడి ఉంది. వసుంధర చెప్పిన మాటలు ఆమెకి జ్ఞాపకం వొచ్చాయి. వినికిడి మాటలయినా వాటిలో చాలా నిజం ఉంది అనిపించింది. కొంచెం పలుచబడుతోన్న అతని నల్లటి జుత్తు ఏదో ఒక ప్రత్యేకత అనిపించింది ఆమెకి.

అతన్ని గమనిస్తూనే తన ఆలోచనల దారి మళ్ళించింది సమీర. ప్రియంవదనే అమీనాకే దుఃఖం కలిగించిన ఈ మనిషిని తాను మార్చాలని ఆ నిమిషంలో ఆమె నిర్ణయించుకుంది.

"గుడ్ మార్నింగ్ సర్!'' అంది మళ్ళీ.

సారథి నెమ్మదిగా తల ఎత్తి ఆమెని చూశాడు. మందహాసంతోనే ఎవరు మీరు?'' అన్నాడు.

పరిచయం చేసుకుంది సుమీర.

"సరస్వతి మూడు నెలల సెలవు తీసుకుంది. అప్పటి దాకా మీరు ఉంటారా?'' అన్నాడు కూర్చోమని చేతితో చెప్తూ.

"ఉండాలని వొచ్చాను'' అంది సమీర నిలబడే. అక్కడ ఎక్కువసేపు ఉండడం అనవసరం.

"ఆమె తిరిగి రాకపోవొచ్చును... ఆమె భర్త స్టేట్స్‌లో ఉన్నాడు...''

"తెలుసును... కాని అంతకన్నా ఇక్కడ ఉండాలని లేదు!''

"అది ఎమిటంటే మీకే మధ్య జరిగే నిర్ణయం... మరి పని మొదలు పెడతారా?''

సమీర వెళ్ళి తన నోట్ బుక్‌తో వొచ్చింది.

సారథి నాలుగైదు ఉత్తరాలు డిక్టేట్ చేసి ఆగాడు. ఇతనంటే ఎమ్.డి కి ఎందుకింత ఇష్టమో కొంతబోధపడింది సమీరకి.

"ఈ రెండు వారాలనించి నా పనికొంచెం వెనక బడింది - ఇంకా క్లైమర్ వెయ్యాల్సినవి చాలా ఉన్నాయి. కాని మీ మొదటి రోజునే మరీ శ్రమపెట్టను. మిగిలిన పని లంచ్ తరవాత చూసుకుందాం'' అన్నాడు సారథి చిరునవ్వుతో.

వేస్ట్ డైరెక్టర్స్

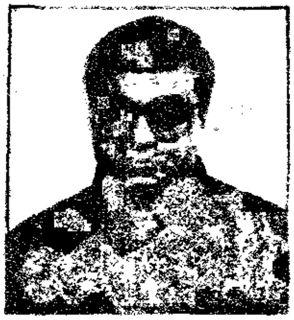

"ఆహా... ఫలానా దర్శకుడేం తీశాడు" అని థియేటర్ బాల్కనీ మెట్లుదిగి ఓ నిముషం ఆదర్శకుణ్ణి అభినందిస్తాం.

జస్ట్ పదిరూపాయల టిక్కెట్‌కొని కానీ ఆ 'తీయడం' వెనుక ఆయన ప్రతిభ అలా వుంచితే, నిర్మాత ఎంత డబ్బు ధారపోశాడో ఎవరికీ తెలీదు.

సాధారణంగా ఒక సినిమాకి 18,000 అడుగుల ఫిల్మ్ సరిపోతుంది. సూపర్‌హిట్ 'సూపర్‌హిట్' అని పత్రికలు, 'ఆ తర్వాత ప్రేక్షకులు చెప్పేసాయి రాసిన, చెప్పిన 'ఘాయల్' సినిమాకి లక్షఅడుగులు ఫిల్మ్ పట్టిందట. అంటే లక్షలో 18,000 తీసివేస్తే ఎంత వస్తుందో ఆదంతా వేస్టన్నమాట. ఈ చిత్ర దర్శకుడయిన రాజ్‌కుమార్ సంతోషి తనకు స్ఫురించిన ప్రతి సీనూ తీస్తాడు. తన ఆలోచనకు ఫైనలైజ్ వుండదు. తీసిన తర్వాత 'ఫైనలైజ్ చేస్తాడు. వెయ్యి అడుగుల ఫిల్మ్ ఖరీదు 13,000 రూ. (దాదాపు) ఈ లెక్కన ఒక్క ముడిఫిల్మ్‌కే 14 లక్షల రూ. ఖర్చవుతుంది. సాధారణంగా ఒక సినిమాకి ముడిఫిల్మ్ 2.5 లక్షల రూపాయలు మాత్రమే అవుతుంది. మరో ఇద్దరు ఈ కోవకు చెందినవారున్నారు. శేఖర్ కపూర్ (మిస్టర్ ఇండియా) సతీష్ కౌశిక్ (రూప్‌కీ రాణీ...)

నార్త్‌లోనే కాదు సౌత్‌లోనూ ఈ కోవకు చెందిన వారిలో మణిరత్నం, రాంగోపాల్‌వర్మ కూడా వస్తారని తెలుగు, తమిళ పరిశ్రమల్లో టాక్.

—

"ఫరవాలేదు. మీరు అవసరమైన వన్నీ డిక్టేట్ చెయ్యండి"

"ఇవి రానివ్వండి..."

సమీర వెళ్ళి టైప్ రైటర్ దగ్గర కూర్చుంది. ఆమె వేళ్ళు కంప్యూటర్ కీ బోర్డుమీద అతి సున్నితంగా నాట్యం చేస్తున్నాయి. ఆమె మనసులో సారథి చిరునవ్వు పదే పదే ముందుకు వొస్తోంది. ఈ మనిషికి ఏ అవలక్షణాలు ఉన్నా తొందరపాటూ చికాకు తనమూ మాత్రం వాటిలో లేవు అని ఆమె అనుకుంది. అతని టెక్నిక్‌లో అదొక ముఖ్యమైన భాగం అని గుర్తు పెట్టుకుని తన నిర్ణయాన్ని మరొకసారి జ్ఞాపకం చేసుకుంది.

రెండుగంటలలో అన్నీ టైప్‌చేసి అతని రూముకి పంపించి టీ కోసం ప్యూనుకి చెప్పింది. టీ వొచ్చే సరికి ఉత్తరాలు వెనక్కి వొచ్చేశాయి. రెండు ఉత్తరాలలో తప్పులు ఉన్నాయి. సారథి జాగ్రత్తగా చూసి సరిదిద్ది పంపేడు. సమీర తన షార్ట్‌హేండ్ పుస్తకంలో జాగ్రత్తగా చూసి ఆ తప్పులు తనవేనని నిర్ణయించుకుంది. మరొక ఉత్తరంలో ఒక తప్పు. సరిదిద్ది సంతకం చేశాడు సారథి. మిగిలినవి ఫరవాలేదు.

టీ తాగుతోంటే ఫోను వొచ్చింది. ఎవరో యువతి కంఠం.

"సారథి ప్లీజ్!"

"ఎవరు మాట్లాడుతున్నారు?"

అర నిమిషం నిశ్శబ్దం తరవాత "మమత అని చెప్పండి" అంది కంఠం. చాలా తియ్యగా ఉంది. తనకే తియ్యటి స్వరం ఉంటే బాగుండును అని సమీరకి చాలాసార్లు అనిపించేది. ఈరోజు మళ్ళీ అనిపించింది. సారథికి కనెక్షన్ ఇచ్చి తప్పులు సరిచెయ్యడం మొదలు పెట్టింది. ఏడెనిమిది నిమిషాల తరవాత మమతగారి కాల్ ముగిసింది. ఇంకా ఏవో ఏవో ఫోన్లు. అవన్నీ వ్యాపారానికి సంబంధించినవే. కాక ఇద్దరు ముగ్గురు విజిటర్లు.

లంచ్‌టైమ్ అవుతోంటే తిరిగి టైప్ చేసిన కాగితాలు పట్టుకుని వెళ్ళింది సమీర. సారథి కాగితాలలో నిమగ్నమైపోయినా వెంటనే తలఎత్తి చూసి "మీరే ఎందుకు తెచ్చారివి? ప్యూన్ లేడా?" అన్నాడు.

"ఉన్నాడు. తప్పులు కొట్టేను - సారీ" అంది సమీర. తొలివాడే క్షమాపణ చెప్పడమూ అదీ సారథికీ అవడం ఆమెకి చాలా బాధాకరంగా ఉంది.

"నో.నో. సరికొత్తగా వొచ్చినా మీరు చాలా బాగా చేశారు" అన్నాడు. అతని మందహాసం అలాగే ఉంది. ఆ కారణంగానే సమీరని మమత జ్ఞాపకం వొచ్చింది. అతనికి థాంక్స్ చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

ఒంటిగంట అవుతోంటే "నేను లంచ్‌కి

"మా వారు నన్ను విడిచి పెట్టి ఒక్క క్షణం కూడా వుండరు" గొప్పలు చెప్పుకొంది విశాలి.

"ఏం... అంతనుమానమా?" ఎదురు దెబ్బతీసింది పంకజాక్షి.

ఉదయ్, చివటం

వెడుతున్నాను - ఎంత ఆలశ్యం అయినా మూడుకి వొస్తాను" అని చెప్పి సారథి వెళ్ళిపోయాడు.

మిగిలిన వారితో పరిచయాలు చేసుకున్నేందుకు సమీర వెళ్ళింది - అందరూ ఆమెని ఆప్యాయంగా పలకరించారు. ఒకరిద్దరు భావగర్భితంగా సారథి పేరు ఉచ్చరించినా మిగిలినవాళ్ళు సహాయం చేస్తామని స్నేహ పూర్వకంగా చెప్పారు. తన అంకుల్ పెద్ద లాయరు అనీ అక్కడే ఉంటున్నాననీ చెప్పి సమీర తప్పనిసరిగా రెండుసార్లు టీ తాగి మళ్ళీ తన సీటుకి వొచ్చింది. వొచ్చేసరికి సారథి ఆమెకోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. సమీర వెళ్ళింది. అతని చిరునవ్వు చెక్కుచెదరలేదు. మరో నాలుగు ఉత్తరాలు డిక్టేట్ చేసి "రేపటికి ఇస్తే చాలు - కావాలంటే మీరు ఈ రోజు త్వరగా వెళ్ళిపోవొచ్చును"అన్నారు. ఇదంతా అతని టెక్నిక్‌లో భాగంగానే కనిపించింది సమీరకి. మాట్లాడకుండా సీటుకి వెళ్ళి టైపు చెయ్యడం మొదలు పెట్టింది. అయిదున్నర దాటుతోంటే పని పూర్తిచేసి, ఫోల్డర్‌లు ప్యూనుకి ఇస్తోంటే సారథి వెళ్ళిపోవడం గమనించి ఏదో ఓడిపోయినట్టు బాధ పడింది.

ఆ తరవాత ప్రతిరోజు సుమారుగా అలాగే గడిచిపోయింది.

సారథి పొరపాటున కూడా ఆమె వ్యక్తిగత విషయాలని గురించి ప్రస్తావించలేదు. డిక్టేషన్ కాని సూచనలు కాని ఇచ్చేటప్పుడు కాగితాలలోకి చూసేవాడు. లేదా ఆమెలోంచి అవతలికి చూసేవాడు. మమత ప్రతీరోజు ఫోన్ చేసేది. సారథిలేని సమయాలలో "మమత ఫోన్ చేసిందని చెప్పండి" అనేది. క్రమంగా మమత విషయంలో కుతూహలం ఎక్కువ అయిపోయినా సమీర దాన్ని హద్దుల్లో పెట్టుకుంది.

అంత రద్దీలోనూ ఆడుకోంటూ పరిగెడుతూన్న ఒకపాప తనమీద పడడంతో సమీర ఆలోచనలు మళ్ళీ ప్రస్తుతంలోకి వొచ్చాయి. పాప బిత్తరపోయి చూస్తూంటే లాలించి పంపేసి వాచీ చూసుకుంది. ఐదారు నిమిషాలు గడిచాయి. టైమ్ ఇంకో గంటకి వొస్తే అదృష్టమే.

సర్దుకుని మళ్ళీ కూర్చుని, వెళ్ళిపోతూన్న సారథి గురించి ఇంక ఆలోచించకూడదని నిర్ణ అనుకుంది. అతనికి పాఠం నేర్పాలన్న తన కోరి

ఓ పల్లెటూరు వాడు హైదరాబాద్ వెళ్ళి ఒకతన్ని.
"బాబూ! రామారావ్ ఇల్లెక్కడుంది?" అడిగాడు.
"నాగేశ్వరరావు ఇల్లు పక్కన."
"అదెక్కడుంది?"
"రెండూ పక్కా-పక్కనే!"
వి.యస్. సాయిబాబ్, కిష్టాపురం

తీరలేదు. ఆ పిత్తవం మొలకలోనే మాడిపోయింది.

ఆ మొలకకి నీళ్ళు పడలేదని కాదు... కాని తన కోరిక తీరే అవకాశం రాలేదనీ కాదు.

ఒకరోజు ఆరు అయినా సారథి లేవలేదు. ఏవో ఫోన్లు వొస్తున్నాయి. ఎవరెవరో అతన్ని కలిసి మాట్లాడి వెళ్ళిపోతున్నారు. చీకటి పడితే మిగిలిన భయాలు సరేసరి - ఆటో దొరకదు. అంకుల్‌కి అది మంచి పని సమయంలో క్లయింట్లతో కాలం గడుపుతూ వుంటారు. ఆయన్ని రమ్మంటే బాగుండదు. కానీ బాస్ వెళ్ళకుండా తాను వెళ్ళిపోవడము ఆమెకి అలవాటు లేని పని.

ఆ సమయంలో సారథి ఇంటర్‌కమ్‌లో "మీరు వెళ్ళిపొండి. అవతల వర్షం వొచ్చేలా వుంది. నాకింకా రెండుగంటలసేపు పని ఉంది" అన్నాడు. తాను వెళ్ళిపోతే బహుశా అతను స్త్రీల ఉద్యోగాల మీదా ఉద్యోగుల బాధ్యతారాహిత్యం మీదా లెక్చరు ఇస్తాడేమోననిపించింది సమీరకి. కాని మేఘాలు ముసిరి చీకటిపడుతోంది. చినుకులు కూడా పడుతున్నాయి. త్వరగా ఇంటికి చేరుకోవాలనే ఉంది.

అంకుల్‌కి ఫోన్ చేద్దామని రిసీవరు ఎత్తింది. సారథి ఎవరితోనో మాట్లాడుతూన్నట్టు ఉంది. ఫోన్ పెట్టేసి వెలుగుతూన్న ఎర్రదీపాన్ని గమనించనందుకు సిగ్గు పడింది సమీర. ఆలోచించి ఏమైతే అయిందని సారథి వెళ్ళేదాకా కూర్చో దలుచుకుంది.

వీలుకాగానే సారథితో తాను ఇంకా వెళ్ళలేదని చెప్పింది. వెళ్ళనని చెప్పినా అతను సరే అన్నాడు. ఆల్‌రైట్. అంతే థేంక్స్ లేదు. చివరికి గుడ్ కూడా లేదు. తలనొప్పి పుట్టేలాగ వొచ్చేసి వెళ్ళేవి టెలిఫోన్లూ మెసేజిలూ... ఎనిమిది దాకా విపరీతమైన పని. సారథి అప్పుడు లేచాడు.

సమీర త్వర త్వరగా వర్షంలో మెట్లు దిగి కిందికి వెళ్ళింది. వర్షం కుండపోతగా పడుతూ ఉంది. ఆటో జాడలేదు. బస్ అయినా వస్తుందేమో... అని ఆమె బస్‌స్టాప్‌లో నిలబడింది. పైనకి షెల్టర్ ఉందికాని నీరు అంతా తన మీదనే పడుతోంది. అక్కడ ఇంకెవ్వరూ లేరు. ఆమెకి భయంగా ఉంది. తడితో బాధగా ఉంది. మర్యాదకోసమైనా లిఫ్టు ఇస్తానని అనని సారథిమీద విపరీతంగా కోపం వొచ్చింది.

మరో అయిదు నిమిషాలకి ఒక కారు వొస్తూ కనిపించింది. భయపడుతూనే రోడ్‌మీదకి వొచ్చి చెయ్యిజాపి నిలబడింది. అది సారథి కారే.

అతను కారు ఆమె పక్కగా ఆపి తలుపు తీశాడు. ఆలోచనకి తావు ఇవ్వకుండా ఆమె ఎక్కి కూర్చుంది. బట్టలూ తలా చెప్పులు అన్నీ తడిసిపోయాయి.

"సారీ బాగా తడిశారు" అన్నాడు సారథి. ఆమెకి కన్నీళ్ళ పర్యంతమూ అయి మాట్లాడలేదు. సారథి చాలా దూరం వెళ్ళాక ఆమెకి తాను ఇంటి అడ్రసు చెప్పలేదని జ్ఞాపకం వొచ్చింది. అప్పటికి కోపం తగ్గింది. కాని అతనేం చెయ్యదలుచుకున్నాడో చూద్దామని అతనిలాగే తానూ ఏమీ మాట్లాడకుండానే కూర్చుంది. సారథి మరికొంత దూరం వెళ్ళి "మీరు అడ్రస్ చెప్పలేదు" అన్నాడు.

ప్రతి ప్రశ్నకు చాలా నాలికమీదికి వొచ్చినా వాటిని దిగమింగి అడ్రస్ చెప్పింది. కారు వెనక్కి తిప్పి మరో ఇరవై నిమిషాలలో ఆమెని వాళ్ళ ఇంటి పోర్టికోలో దింపాడు. లోపలికి రండి అని ఆమె అనగానే లోపునే అతను వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ మర్నాడు పెంపు కావడం వల్ల జలుబు విపరీతంగా చేసిన సమీర ఆఫీసుకి వెళ్ళలేదు. పెంపు కాకపోతే బాగుండును. తన పరిస్థితి చూసి అతనికి బుద్ధివొచ్చి ఉండేది. అన్న ఆలోచన ఆమెకి వొచ్చింది. చాలా సార్లు.

ఆఫీసుకి వెళ్ళిన నాడు కూడా లాంఛనంగానే అయినా సారథి తన పరిస్థితిని గురించి ఆమెని అడగలేదు. చిరునవ్వుతో గుడ్ మార్నింగ్ అన్నాడు. అంతే ఆ తరవాత అంతా పని. మమత రెండుసార్లు ఫోన్‌చేసింది. అదీ తనకి జ్ఞాపకం ఉంది.

ఇంకా పదిరోజుల్లో తన పోస్టింగ్ ముగుస్తుంది అనగా ఒక సాయంత్రం సమీర అంకుల్‌తో ఒక పార్టీకి వెళ్ళింది. అతిథులు ఇరవైమంది మాత్రమే అయినా పక్కాటి గార్డెన్‌లో ముచ్చటగా ఏర్పాటైన పార్టీ అది. ఇచ్చినది ఒక పెద్ద వ్యాపారి ఫ్రెండ్. అంకుల్ అతనికి లాయర్ పార్టీకి కొంచెం ముందుగానే చేరారు. సమీర అంకుల్‌తోనూ ఆంటీతోనూ.

వాళ్ళిద్దరూ ఏవో వ్యాపార విషయాలు మాటలాడుకుంటూంటే సమీర గార్డెన్‌లోకి వెళ్ళింది. దాని పెట్టిన దీపాలు ఆ పక్కాటి చెట్లకే ముక్కాలికే ఎంతో అందం ఇస్తుంటే ఆ అందాన్ని పరిశీలిస్తూ చాలాసేపు తిరిగింది. మరి ఇవతలకి వొచ్చేసరికి అందరూ వొచ్చారు. అప్పుడే లోపలికి వొస్తున్న సారథి కనిపించాడు. ఎంతో మర్యాదగా అతన్ని రిసీవ్ చేసుకుని లోపలికి

పరిచయం చేశాడు. సమీరని చూడా. "హల్లో!" అన్నాడు సారథి. అంతే. అతనితో భార్య ఎందుకు రాలేదో తెలుసుకోవాలనుకుంది. కాని సమీరకి అవకాశం రాలేదు.

ఆఫీసుకి బయట సారథిని చూడడం ఇదే మొదటిసారి తనకి. అందుకే అతన్ని చాలా జాగ్రత్తగా పరిశీలించింది. అతను ఒక్కొక్క అతిథితోనూ కొంచెం సేపు గడిపి ఒక యువతి పక్కన కూర్చున్నాడు. వాళ్ళిద్దరూ చాలా సేపు ఏమేమో మాట్లాడుకుంటున్నారు. సారథికి [illegible] సరఫరా అవుతున్నాయి. ప్రతి పది పదిహేను నిమిషాలకి అతని చేతిలోని గ్లాసు మారుతోంది. ఆ అమ్మాయి చేతిలో గ్లాసు [illegible] ఉంది. ఏదో సాఫ్ట్ డ్రింక్ [illegible]

అతనితో ఏ మాత్రం పరిచయం ఉన్నా అతనితో కొద్ది నిమిషాలు అయినా మాట్లాడి ఉండేదాన్ని అనిపించింది సమీరకి. అతనితో ఉన్న యువతి పక్కటి మనిషేకాని విష్ణుప్రియలతో [illegible] ఏ రోజున అయినా ఆమెకన్నా తానే ఎక్కువ అందంగా ఉందని ఎవరైనా సరే అంగీకరిస్తారు అనుకుంది ఆమె. గెస్టులందరూ చేతుల్లో గ్లాసులతో అక్కడా ఇక్కడా కళాత్మకంగా [illegible] టేబుల్స్ దగ్గర కూర్చున్నారు. అంటే [illegible] ప్రమీలతో మాట్లాడుతూ మరిచిపోయింది [illegible] తాను [illegible] ఎన్నో పార్టీలలో [illegible] పోటీగా [illegible] జ్ఞాపకం వొచ్చారు. సారథి మీద కోపం ముంచుకుని వొచ్చింది. అతనూ ఆ అమ్మాయీ [illegible] పొదల మాటున తిరగడం గమనించాక ఆ కోపం ఎక్కువ అయింది.

డిన్నర్ ముగిసి అందరూ తిరుగు ప్రయాణంలో ఉన్న సమయంలో తానూ అతనూ ముఖాముఖీ అవడం తటస్థించింది. అలవాటైన చిరునవ్వుతో సారథి గుడ్‌నైట్ చెప్పాడు. అంతే. ఆ నాలుగైదు గంటల్లోనూ తామిద్దరమూ ప్రతి రోజూ ఎన్నో గంటలు కలిసి గడుపుతున్నామనే మాట అతని మనసులోకి వొచ్చినట్టే లేదు.

ఆ తరువాత రోజులు మామూలుగానే గడిచిపోయాయి. కేవలం ఆమెని అతను ఒక ఉద్యోగినిగానే చూశాడు. సమీరకి లోలోపల ఎంత కోపం ఉన్నా ఆమె చెయ్యగలిగిందేమీ లేదు. అతని ప్రవర్తనలో ఏ కోశాన పొరపాటు లేకపోవడం తన ఆగ్రహానికి కారణం కాకూడదని సమీర ఒకటి రెండు సార్లు అనుకుంది. కాని ఆ ఆలోచన ఆమెలో ఎక్కువసేపు నిలబడలేదు.

తాను ఈ ఆఫీసు వొదిలి తిరిగి హెడ్డాఫీసుకి వెళ్ళిపోతున్నానని చెప్పినప్పుడు కూడా సారథి అంటీ ముట్టకుండానే ప్రవర్తించాడు. సరస్వతి డ్యూటీలో తిరిగి చేరే ఏ సూచనలూ లేకపోయినా ఆమెని మరికొంత కాలం ఇక్కడ ఉండమని అతను అనలేదు. గుడ్‌లక్ టాటా అన్నాడు. అంతే ఆ

మేష్టారు: రవీ, మీ నాన్న నీకు ఖర్చులకు ఇచ్చే డబ్బును ఇంగ్లీషులో ఏమంటారు?

రవి: పాకెట్ మనీ అంటారండి.

రాజా లేచి తన అనుమానం తీర్చుకోవడానికి బుద్ధిగా "మరి ఆడపిల్లలకు వాళ్ళ నాన్న ఖర్చులకిచ్చే డబ్బును ఏమంటారు సార్" అన్నాడు అమాయకంగా.

"బ్లౌజెట్ మనీ" అన్నాడు ఓ కొంటె కుర్రాడు మెల్లిగా.

పి. ప్రభాకర్, తుంగతుర్తి

తరువాత వెంటనే వెళ్ళిపోతున్నారా? అని రాంఘనంగానే అడిగినా తాను ఎక్కబోయే రైలు వివరాలు చెప్పింది సమీర. నేనూ వొస్తే రావొచ్చును అన్నాడు సారథి.

ఏదో రైలు అవతలి ప్లాట్‌ఫామ్ మీదకి వొచ్చింది.

ఆలోచనలు ఆపి లేచి నిలబడింది సమీర. సూట్‌కేస్ మీద కూర్చోడం ఇబ్బందిగా ఉంది.

రేపు ఉదయానికి హైదరాబాద్ చేరుకుని ఇంటికి వెళ్ళేసరికి ఎలాగ ఉంటుంది? అమ్మా తమ్ముడూ ఆనందంగా పలకరిస్తారు. బస్ ఎక్కినప్పుడూ దిగినప్పుడూ పడిన బాధ అంతా మరిచిపోయి తాను వాళ్ళతో కొంచెం సేపు కూర్చుని స్నానం చేసి వసుంధర దగ్గరకి వెళ్ళాలి. వసుంధర తప్పకుండా తన అనుభవాలని గురించి అడుగుతుంది. ఏమని చెప్పాలి? ఏముందని చెప్పడానికి? బహుశా వసుంధర కూడా తను చెప్పినా నమ్మదేమో! "ఎంతో చక్కటి పిల్లవి నువ్వు! అందరి కళ్ళూ నీ మీదనే ఉంటాయి! [illegible] ఆ మందిలోని చూసి పెళ్ళి చేసుకుంటాడు..." అని ఎగతాళిగా అనే వసుంధర తనకీ సారథికీ మధ్య ఏమీ జరగలేదని అతనికి బుద్ధి చెప్పే అవకాశం గాని అవకాశం గాని రాలేదంటే నమ్ముతుందా?

[illegible] ఆమె ప్లాట్ ఫామ్ పూర్తిగా [illegible]

[illegible] ముందుకు వొస్తే గేటు మీద కళ్ళు [illegible]

సారథి [illegible] బహుశా కేవలం [illegible] అలాగ చెప్పే అవసరం ఏముంది?

[illegible] తానేమీ భేదం ఉందని కాదు - రెండు నెలల కిందట అతనెవరో తనకి తెలీదు. రేపటి తరవాత మళ్ళీ అతన్ని కలిసే అవకాశం లేదు. అతనెవరు? తానెవరు?

ఆ [illegible] ఇంకా [illegible] ఉంది. ఈ [illegible] ఏమీ [illegible] పాప సమీరకాళ్ళ [illegible] సమీర ఆమెని [illegible] పాప కిందికి జారి తల్లి దగ్గరికి [illegible] ఎంత సహజంగా ఉందో అనుకుంది!

పాప [illegible] సమీర దగ్గరకి వొచ్చి "దానికి [illegible] కొత్త వేస్తుంది కెండీ!" అంది.

[illegible] మాటల్లో పడింది సమీర. ఈ [illegible] ఉంది. ఒంటరిగా కూర్చుంటే ఆలోచనలు దోమలలాగా ముసురుకుంటున్నాయి. మాటల మధ్య ఆమె కళ్ళు

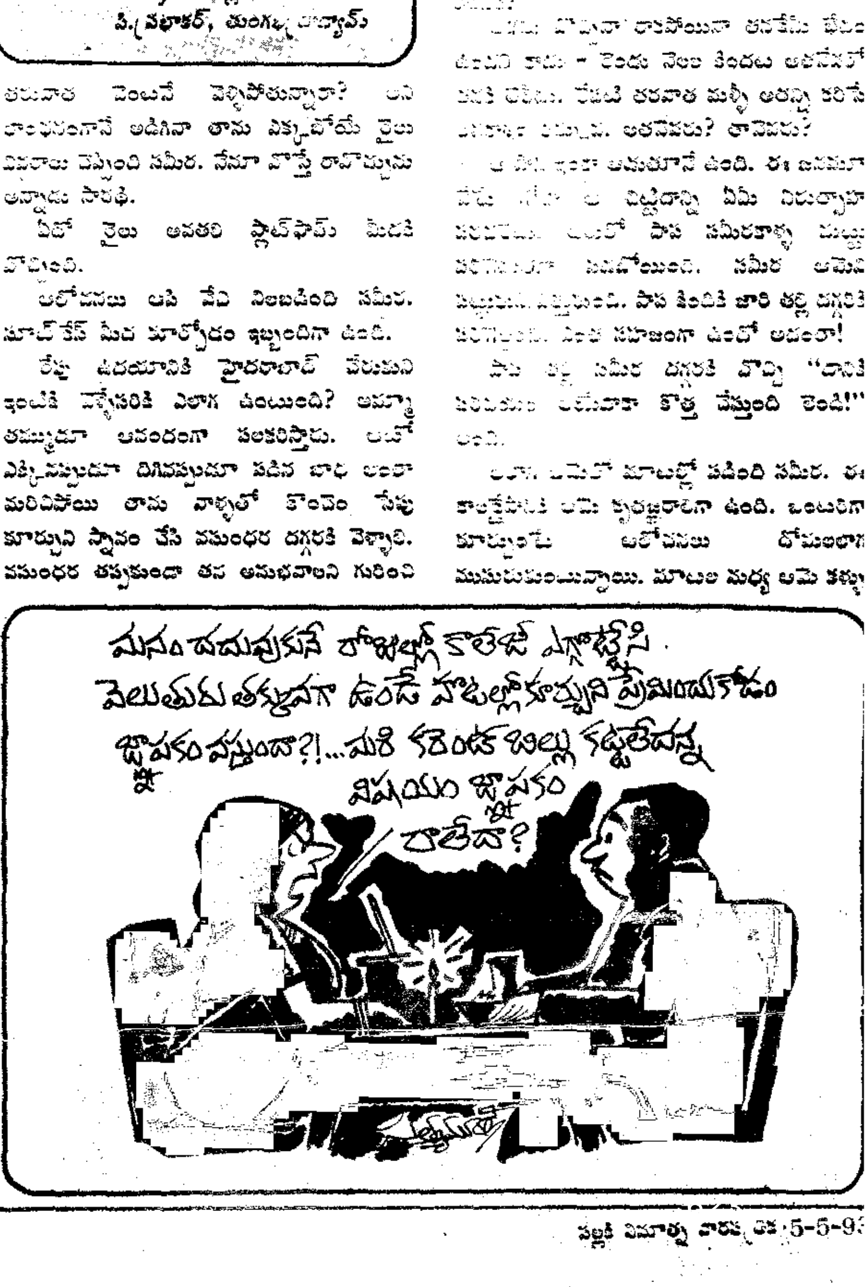

వెళుతుంటూనే ఉన్నాయి.

రైలు వొచ్చింది. ఏసరికి.

ఎక్కి ఏ.సీ.లో కూర్చుంటే రః అలసట తగ్గుతుంది.

సామాన్లు తెచ్చిన పోర్టరు తలపాగా చుట్టుకుంటూ ఎక్కడినించో ప్రత్యక్షమయ్యాడు. దిగుతోన్న వారూ ఎక్కబోతోన్న వారూ తలుపుదగ్గిర సృష్టించిన తొక్కిలాట మధ్యనించి ఆమెని ఎలాగో తీసికెళ్ళి బెర్తుమీద కూర్చోపెట్టేడు పోర్టరు. వాడికి డబ్బు ఇచ్చి పంపించి రంగు అద్దాలలోనించి బయటికి చూస్తూ కూర్చుంది సమీర. హఠాత్తుగా ఆమెకి దాహం వేసింది. కంపార్ట్‌మెంట్‌లో నీళ్ళు ఉన్నాయి కాని అవి శుభ్రంగా ఉండవు. అంటే చెప్పినా బరువు అని తాను నీళ్ళు తెచ్చుకోలేదు.

ప్లాట్‌ఫామ్ మీదికి దిగింది సమీర.

అపుడు కనిపించేడు సారథి. అతని పక్కన ఆ రోజు పార్టీలో చూసిన అమ్మాయి.

"ఓ! హలో! మీరు ఈ రైలులోనే వెడుతున్నారా?" అన్నాడు సారథి.

"అవును. మీకు చెప్పేను" అంది విస్మారం దాగని గొంతుకతో.

"చెప్పేరు. మరిచిపోయాను... మమత కూడా మీతోనే ప్రయాణం చేస్తుంది. మంచి కంపెనీ – మీ ఇద్దరికేని!" అన్నాడు సారథి మమతని ఆమెకి పరిచయం చేస్తూ.

"టెలిఫోన్ మా ఇద్దరికీ పరిచయమే!" అంది మమత.

సిగ్నల్ ఇచ్చారు.

గార్డు విజిల్ ఊదాడు.

"తొరగా తిరిగి రా మమతా! ఎదురుచూస్తూ ఉంటాను" అన్నాడు తలుపు దగ్గర నిలబడిన మమతతో సారథి.

"ష్యూర్! ఫోన్ చేయండి" అంది మమత.

సమీర కూడా త్వరగా ఎక్కింది. మమత చెయ్యి ఊపుతూ కదులుతోన్న రైలులోనించి సారథిని గమనించడం చూసి ఆమె తన సీటుకి వెళ్ళిపోయింది.

మరో రెండు నిమిషాల తరవాత మమత వొచ్చి ఎదురుసీటులో కూర్చుంది. ఆమె పత్రిక మూసుకుని సీటుకి జారబడింది.

సమీరకి కోపం వొచ్చింది. చాలా మందిమీద. ముఖ్యంగా సారథిమీద. జరిగినదంతా తనకెంతో అవమానంగా అనిపించింది.

కాని సారథి ~~ఆమెకింత ఖానముగా~~ ఎందుకున్నాడో ఆమెకి మెల్లమెల్లగా అర్థం అయింది. అతను భయపడ్డాడు. అంతే. తానంటే భయపడ్డాడు.

ఆమెకి సంతృప్తిగా ఉంది. దాహం కూడా మరిచిపోయింది. రైలు పరిగెడుతోంది.

కప్పు కాఫీ చేసే హాని

మనలో చాలా మంది మంచం మీద ఉంటూనే "కాఫీ" అంటారు. మనలో కాఫీని కొందరు రోజుకి ఒకటి రెండుసార్లు సేవిస్తే, ఇంకొందరు 4,5 సార్లు సేవిస్తారు. ఇంకా ఎక్కువసార్లు సేవించే వారున్నారనుకోండి. అదివేరే విషయం.

అయితే కాఫీ వెనుక దాగియున్న కథతెలిస్తే ఔరా! అనుకోకుండా ఉండలేం.

కాఫీలో ముఖ్యంగా కెఫిన్ అనే పదార్థం ఉంటుంది. ఈ కెఫిన్ ప్రభావం మనం కాఫీ త్రాగిన అరగంట తరువాత చూపుతుంది. వైద్యరంగంలో కెఫిన్ ఆవశ్యకత ఉంది.

కాఫీ త్రాగిన తరువాత మానసోత్తేజం, శక్తి వచ్చినట్లుంటుంది. కారణం ఈ కెఫిన్ శారీరకంగా, మానసికంగా ప్రభావం చూపుతుంది. న్యూరో కెమికల్ అనే దాన్ని మెదడులో బ్లాక్ చేసి శక్తి పుట్టేట్లు చేస్తుంది. కెఫిన్ దీన్నే ఎడి నోసైన్ అంటారు.

కెఫిన్ కేంద్రనాడీ మండల వ్యవస్థను ప్రేరేపిస్తుంది. మూత్రతరాతాన్ని పెంచుతుంది. కడుపులో గాస్ట్రిక్ గాస్‌లను పెంచుతుంది.

చాలామందిలో సమయానికి కాఫీ త్రాగక పోతే అసహనంగా, తలనొప్పిగా ఉంటారు.

మరికొందరిలో చిరాకు, కోపం పెరిగి పోతుంటాయి: డాక్టర్ జాన్ కార్నే, అనే కెంటకీ యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్ ఇలా వివరించారు.

"కెఫిన్ శరీరంలో రక్తకణాలును పెంచినా, మెదడులోని కణాలను అణచేస్తుంది. నొప్పిని పెంచుతుంది. కెఫిన్ శాతం కల "కాఫీ, టీ, కోలా"లు ఎంత లిమిట్‌గా పొందితే అంత మంచిది.

సాధారణంగా ఓ కప్పు కాఫీలో కల కెఫిన్:

ఫిల్టర్ కాఫీలో 110 115 మిల్లీ గ్రాములు
ఇన్‌స్టంట్ కాఫీలో 53 మిల్లీ గ్రాములు
మామూలు కాఫీలో 140, 145 మిల్లీ గ్రాములు

అదే ఓ కప్పు టీలో గల కెఫిన్:

రకాల్ని బట్టి "ఐ 50 మిల్లీ గ్రాములవరకూ ఉంటుంది.

"కోలా" డ్రింకులలో బాటిల్ ఒక్కంటికి 35 మిల్లీ గ్రాములుంటుంది.

కో కో, చాకలేట్ డ్రింకులలో ప్రతి 28 గ్రాములకూ 6.35 మిల్లీ గ్రాముల కెఫిన్ ఉంటుంది. చక్కని రుచి, కమ్మదనం ఉండడం వలన ఇండియన్లు కాఫీ అంటే అత్యంత ఇష్ట పడతారు.

పరిశుద్ధమైన కాఫీ పొడిలో
క్రొవ్వుపదార్థాలు: 10, 12 శాతం
కెఫిన్: 1, 1.3 శాతం
బూడిద: 3.5, 5 శాతం
తేమ: 6 శాతం పైగా
కాఫీ: 21, 26 శాతాలు ఉంటాయి.

డాక్టర్లు కాఫీ ఎక్కువగా త్రాగేవారిని హార్ట్‌ఎటాక్, బి పి లాంటి వ్యాధులు రాకుండా చూసుకోమని సలహా ఇస్తుంటారు.

నీరు 450 మి. గ్రా కెఫిన్ కలిగి ఉండేట్లు 4 కప్పులకు మించకుండా కాఫీ త్రాగితే హాని లేదంటున్నారు.

గర్భిణీస్త్రీలు కాఫీ తక్కువగా వినియోగించడం బిడ్డకు మంచిదని సలహా ఇస్తున్నారు. అమెరికన్ విజ్ఞానులు ఎక్కువగా త్రాగే బ్రూ కాఫీల వలన అనర్థాలున్నాయని వీరి మాట.

అయితే 4 కప్పుల వరకూ నో ప్రాబ్లమ్స్.

ఇంకెందుకు ఆలస్యం... అందుకోండి ఓ చిక్కని కాఫీ...!

బి.వి.వి.ఎస్.ఎస్.
భాస్కరరావు